

2. Om det kristne syn på mennesket og verden omkring os

Vi står i forhold til Gud, andre mennesker og skaberværket.

Mennesket er et jeg, som er en helhed bestående af krop, sjæl og ånd. Kroppen er en ligeværdig del af personligheden. Den er skabt af Gud, så den må vi være taknemmelige for og passe godt på. Sjælen er en helhed bestående af tanker, vilje og følelser. Ånden rummer vores samvittighed, ansvarsfølelse, moral og religiøsitet.

Når vi opdrager børn i lyset af et kristent menneskesyn, må vi medtænke hele barnets personlighed: Krop, sjæl og ånd, herunder både tanke, vilje og følelse. Det er derfor helt centralt i børneopdragelsen at give barnet selvværd og sund selvtillid, så det kan vokse op med et godt forhold til både sig selv og til andre mennesker.

Forholdet til Gud er grundlæggende for ethvert menneske, hvad enten man er barn eller voksen.

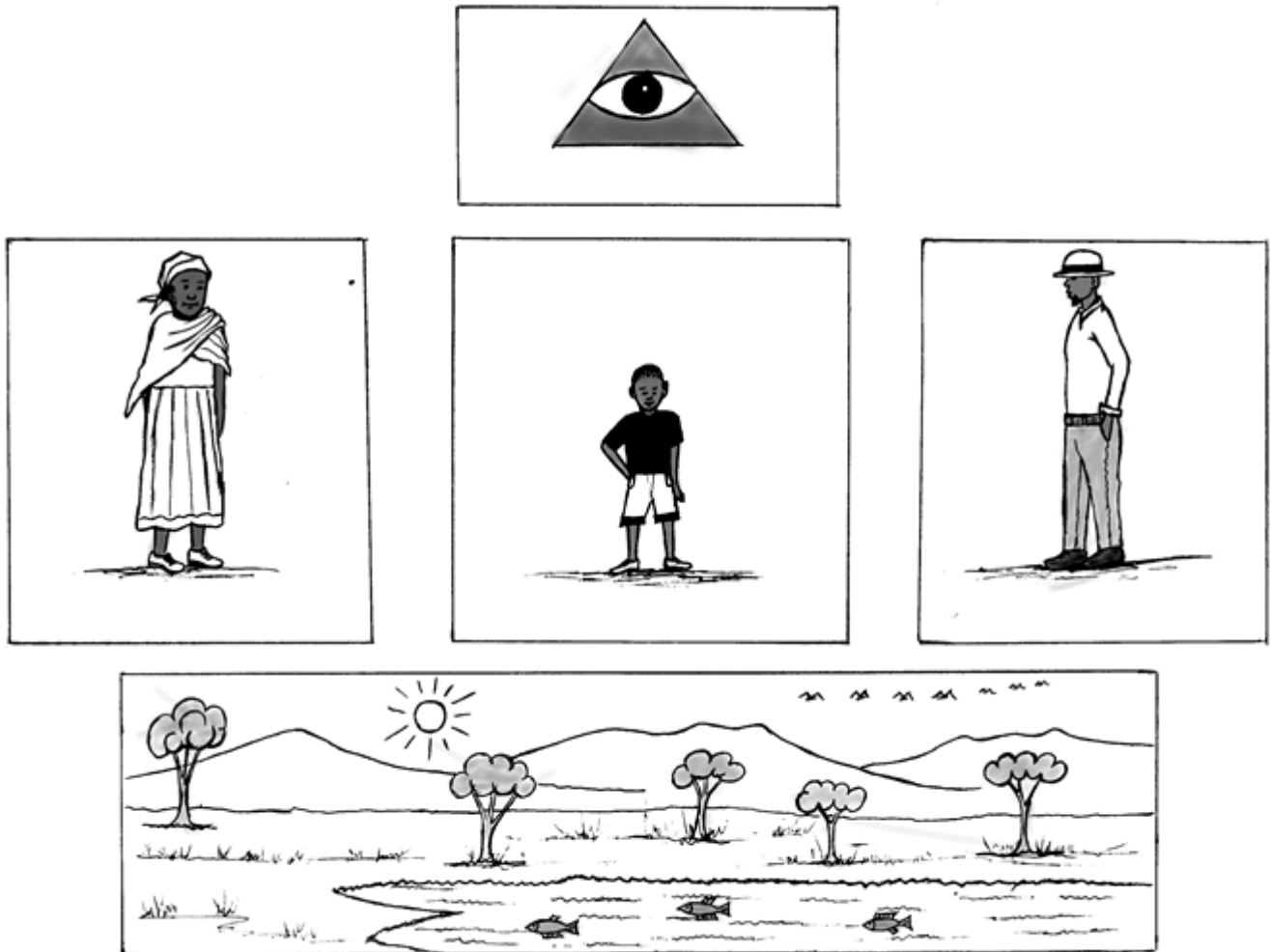
Et kristent livssyn fastslår desuden, at vi har et ansvar over for hinanden. Vi er hinandens næste. Derfor bliver det en meget central del af opdragelsen at vise barnet, hvad der kendetegner et godt forhold til andre mennesker.

Forholdet mellem mand og kvinde i ægteskabet er den tætteste menneskelige relation, der findes, mens forholdet mellem forældre og børn er det næsttætteste. Forholdene i familien er de mest centrale både for børnene og de voksne.

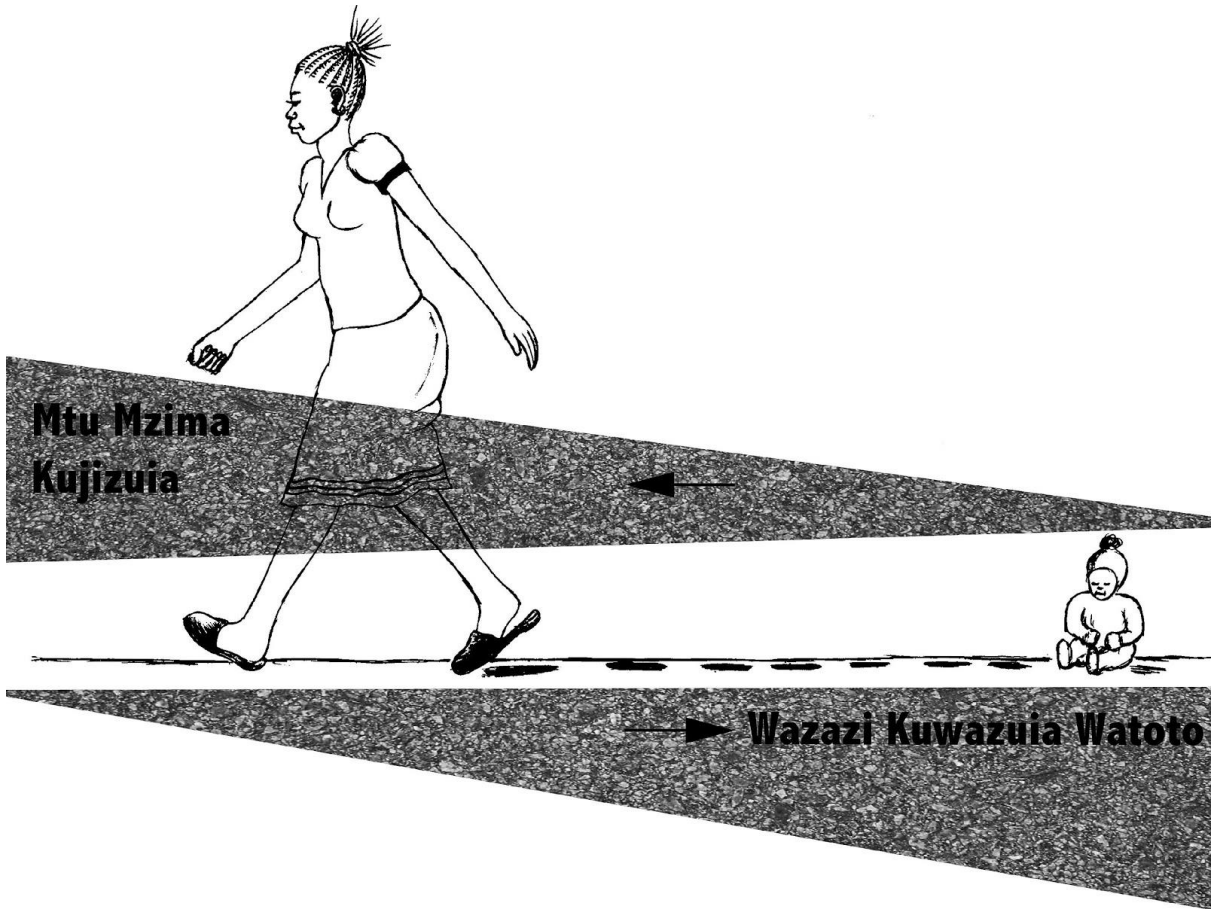
I hjemmet må kærligheden mellem børnene og de voksne få lov at gro til velsignelse for alle i familien, for alle mennesker har et dybtliggende behov for at blive elsket og selv at elske. Samtidig er det en vigtig del af kristen opdragelse at give børnene en sund kønsidentitet samt øvelse og erfaring i at leve i familierelationerne.

Endelig er vi mennesker sat i relation til skaberværket, dvs. naturen som Gud har skabt og kulturen, som Gud har sat os til at skabe. Vi er af Gud indsat som forvaltere af skaberværket. Vi har derfor ret til at bruge skaberværket og pligt til at værne om det. Dette har også meget med vores opdragelse af børn at gøre, f.eks. i noget så praktisk som at lære dem at være god ved husdyrene og ikke at

svine naturen til men passe på dens ressourcer. Mennesket er altså et jeg, der står i forhold til Gud, andre mennesker og skaberværket. Disse tre relationer er imidlertid ikke jævnbyrdige, for vi står under Gud, ved siden af vores medmennesker og over skaberværket.

Den alders- og modningsmæssige udvikling har stor betydning for børneopdragelsen. Der sker en stor udvikling med os fra vi er spædbørn til vi bliver voksne. Det er derfor vigtigt at skelne mellem de forskellige livsafsnit, fordi de hver for sig har deres karakteristiske træk og udfordringer: Børn skal have lov til at være børn. Voksne skal være voksne og har dermed ansvaret for børnenes trivsel og udvikling. Det volder stor skade, når børn pålægges voksenlivets ansvar.

**Mtu Mzima
Kujizuia**

Wazazi Kuwazuia Watoto